

DRYP

KÖNYVAJÁNLÓ

Régen készültem egy kedvcsináló ajánlót írni Hegedűs Endre zongoraművész beszélgető könyvéről. Közben leperegtek az évek és már a második könyve is két éve jött ki a nyomdából. Könyvesboltban ne is keresse hát senki, esetleg az antikvárium polcain bukkanhat rá. No de mire valók lennének a könyvtárak?

Az első könyv 2004-ben jelent meg, amelyben Ferenczi Andrea beszélget a művésszel Hegedűs a zongoránál címmel. Ezt követte Transzcendens etűdök címmel 2012-ben, akár az előző folytatásaként is, megjelent könyvecske.

Ennek fűlszövegéből idézem: „A múltat – mondják csak akkor érdemes felidézni, ha olyan emlékeket találunk benne, amelyek ma valamivel többet jelentenek. Ilyesmi történt, miközben legutóbbi Hegedűs a zongoránál címmel megjelent hosszabb beszélgetésünket felelevenítettük. Így kerültek elő Hegedűs Endre életének a múltban megalapozott személyes építőkockáiból újabbak és friss történetek, koncertélmények, sikerek, dilemmák, küzdelmek, felismerések, rácsodálkozások és szép emberi egymásra találások mellett.”

Mégis számomra a legjobban az a mondata jellemzi, amelyet idén március 15-én a Kossuth díj átvételekor fogalmazott meg: „Isten zenéből és szeretetből gyúrt engem.” A könyvbéli beszélgetések is erről tanúskodnak.

Egy még látható sír a Duna deltájában

Dragomán György:

A FEHÉR KIRÁLY

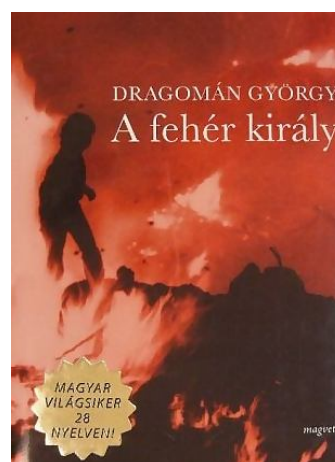
(MAGVETŐ, 2005)

Érdekes módon talákoztam A fehér királlyal: kit érdemes manapság 28 nyelvre lefordítani?...

Dragomán György 1973-ban Marosvásárhelyen született. Szüleivel 1988-ban – a legkritikusabb politikai helyzetben – jöttek át Magyarországra. Angol szakon végzett az ELTE BTK-n. Felesége Szabó T. Anna költő. Két fiúgyermekük van.

Már az első regényében is (*A pusztítás könyve*, 2002) alapproblémaként tűnik fel az erőszak: „Számomra a nagy kérdés mindmáig az, hogy mi a szabadság, mit jelent? És ha van egyáltalán, hogyan működik. A félelem és a szabadság kapcsolata is érdekelt.” (Vigilia, 2012)

A fehér király (2005) fiktív novellafüzér: egy kiskamasz hogyan dolgozza fel, hogy apját – a román diktátura idején – a szeme láttára hurcolják a Duna-csatorna munkatáborába?

„A hatalom pedig pusztító erő, mindenképpen megváltoztatja azt, aki gyakorolja, mégpedig negatívan. Nem bízom a hatalomban, és nem hiszek abban, hogy létezne jóindulatú hatalom. A hatalom minden rendelkezésre álló eszközzel igyekszik tágítani a lehetőségeit, ezért alapvetően fontos, hogy meglegyenek és működjenek a társadalmi korlátok. Ez folyamatos meccs, küzdelem. Nyilvánvaló, hogy olyan társadalomban szeretnék élni, ahol a hatalom minél jobban korlátozható. Az életben minden viszony hatalmi, ha bemegyek egy hivatalba, ott is ki vagyok szolgáltatva a hivatalnok jó- vagy rosszindulatának. A pénz hatalma pedig ugyanebbe a kategóriába tartozik, és az anyagi kiszolgáltatottság is ugyanolyan rossz, mint bármilyen más hatalomnak való kiszolgáltatottság.” (uo.)

A sikerre való tekintettel a Magyar Rádió „hangos” sorozatban leadta a regényt 2011-ben.